

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 103. Polus Cardinalis ultro Legationis insignia deponens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

cessarii iactura plectatur. His dictis Regina Apostolicas literas afferri, easque adhuc occlusas in quadam cista sedulo asservari præcepit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1557.

§. CIII.

Polus Cardinalis ultro Legationis insignia deponens.

Attamen quamvis Regina, ne Pontificis literæ Polo innotescerent, omnem adhiberet cautelam, ac studiose Pauli IV. iussa eidem sollicite celaret, res tamen hæc nequaquam tam religioso premebatur silentio, ut Poli Cardinalis notitiam fugere possit. Referrunt Scriptorum nonnulli, quod hic idem Cardinalis præceps Pontificis consilium, indignamque agendi rationem indignatus, ab initio innocentiam suam vindicare statuerit, hancque in rem apologiam acribus omnino, durisque verbis repletam conscripserit, postquam vero illam prope focum relegeret, commotiori animo conscriptam deprehendens mox in ignem projecit, hæc addens verba: *Non deteges verenda Patris tui.* Ceterum licet hujus facti veritas dubio exponatur, id tamen certum constat, quod Polus, cum submissionem sibi longe magis proficuum juxta, ac gloriosam fore censeret, ultro Legationis suæ insignia deposuerit, nec amplius

Ciacon. in
vit. Pontif.
tom. 3.
p. 636. in
vita Pol.
pag. 865.
Et in vita
Guil. Peyti.

Sæcul. XVI
A.C. 1557.

plius crucem sibi præferri passus fuerit, quinimo speciatim Nuntium Romanam ablegaverit, qui de omnibus hucusque in Anglia gestis Papam certiore redderet, eidemque sinistram, quam de Cardinale conceperat, opinionem tolleret. Erat hic Nuntius Nicolaus Ormanetus Legationis Datarius, ac postea Episcopus Patavinus, necnon in Hispania Sedis Apostolicæ Nuntius, qui hanc provinciam in se susceperat. Porro Paulus IV. Pontifex hac Poli submissione delinitus unice Cardinalis indulgentiam carpebat, qua permittebat, ut Regina cum Sacræ Sedis hostibus fœdus iniret. Itaque Polus postmodum Legationis suæ munus exercere prosequabatur, quamvis nec illius insignia, nec nomen præferret.

Interea dum Regina Peytii adventum compererat, eidem significari iussit, quod tunc, si Angliam ingredi præsumeret, non modo ipse, sed & omnes, qui illius auctoritati deferre attentaverint, juxta Regni statuta, atque inter cetera præcipue secundum legem, quæ vocatur *Præmunire*, severe plectendi sint. Hisce minis perterritus Peytius iter suum interrumpere statuit, donec Papam inter, & Hispaniæ Regem pax conclusa esset: demum vero ubi tempestas Cardinali Polo imminens penitus dissipata fue-

fuerat, Peytius Regnum ingrediendi facultatem obtinuit, quin tamen ibidem ullo legationis suæ munere fungeretur; cum enim Poli innocentiam sibi omnino compertam haberet, ei semper eadem honorum obsequia, uti antea fecerat, præstare continuabat.

§. CIV.

Pontificis statutum circa publica colloquia, & Festum Cathedræ D. Petri.

Interea Guisio Duce Romam adventante summus Pontifex paulo post die vigesima tertia Januarii Purpuratorum Senatuum convocavit, in quo declarabat, quod a vigesima septima Januarii die horis pomeridianis quolibet Mense cujuscunque conditionis homines alloquium petentes publice admittere velit, ita tamen, ut Cardinales, Magistratum præcipui, & Judices præsentés assisterent, ac ipsemet, juncta cum ipsis opera petentium æquitati consulere, de rebus propositis deliberare, illataque damna reparare valeret. Verum ejusmodi Statutum, quamvis utilissimum, ac prorsus salutare foret, cum tamen Pontifici, ejusque consanguineis, qui plenam regiminis auctoritatem sibi vendicare nitebantur, permolestum accideret, haud diu vige-
bat,

Sæc. XVI.
A.C. 1557.

Pallav. l. 14.
c. 1. n. 3.
& 4.
Act. Consi.
14. Jan. &
15. Martii
1557.
Baillet vies
des Saints
tom. 1. fol.
18. Jun.